

І.Г. ОЛЬШАНСЬКИЙ

Інститут ботаніки ім. М.Г. Холодного НАН України
вул. Терещенківська, 2, м. Київ, 01601, Україна
olshansky1982@ukr.net

МОРФОЛОГІЧНА БУДОВА ТА УЛЬТРАСТРУКТУРА ПОВЕРХНІ НАСІНИН ВІДІВ РОДИНИ *JUNCACEAE* JUSS. ФЛОРИ УКРАЇНИ

Ключові слова: *Juncaceae, Juncus, Luzula, ультраструктура поверхні насінин, морфологічна будова*

Juncaceae Juss. — космополітна родина, що охоплює 7 родів і близько 450 видів, у флорі України представлена двома родами — *Juncus* L. і *Luzula* DC. та 39 видами.

Нагромаджено значний матеріал з морфології насінин видів *Juncaceae*, який з успіхом використовують для вирішення різних питань систематики [3, 4, 6–8, 12–16, 18]. Найчастіше як діагностичні ознаки обирають форму, розміри, забарвлення насінин, а також наявність насінніх придатків і їх розміри.

Ультраструктуру поверхні насінин видів *Juncaceae* описували багато авторів [1, 2, 9, 10, 17, 19], які, зокрема у роді *Juncus*, виокремлюють два основні типи ультраструктури поверхні насінин: ребристий і сітчастий [2, 3, 10, 17, 19]. Однак у літературі наводяться дані про ультраструктуру поверхні насінин лише 15 видів ситникових флори України. Звичайно, цього недостатньо для розв'язання питань систематики. Нашою метою було вивчити ультраструктуру поверхні насінин видів родини *Juncaceae* флори України, з'ясувати можливості використання ознак ультраструктур поверхні насінин для систематики родини.

Матеріали і методи досліджень

Ми дослідили насінини 32 видів родини *Juncaceae* флори України. Для цього використали систему родини J. Kirschner et al. [16]. Матеріал для дослідження зібрали у природних місцезнаходженнях (АР Крим, Житомирська, Закарпатська, Київська, Полтавська і Херсонська області). Крім того, вивчали матеріали гербарних колекцій Інституту ботаніки ім. М.Г. Холодного (КІУ), Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича (ЧЕР) та Херсонського національного університету (ХЕР), а також літературні дані. Відбирали 5–10 насінин з 2–3 коробочок. Насінини фіксували на столиках, напилювали золотом. Їхню поверхню досліджували за допомогою мікроскопа СЕМ JSM-35 C. Описуючи морфологічну будову насінин, використали традиційну для ситників термінологію [2, 4, 5, 7, 8, 10, 13, 16, 17, 19].

© І.Г. ОЛЬШАНСЬКИЙ, 2009

Результати досліджень та їх обговорення

Плід у представників родини *Juncaceae* — локулоцидна коробочка, тригніздана, неповністю тригніздана чи одногніздана, відкривається стулками. Плід видів роду *Luzula* містить три насінини, роду *Juncus* — значну їх кількість. Для багатьох видів *Juncaceae* характерна наявність насінніх придатків (рис. 1). Придатки розташовані біля халази (верхній) чи біля мікропіле (нижній придаток).

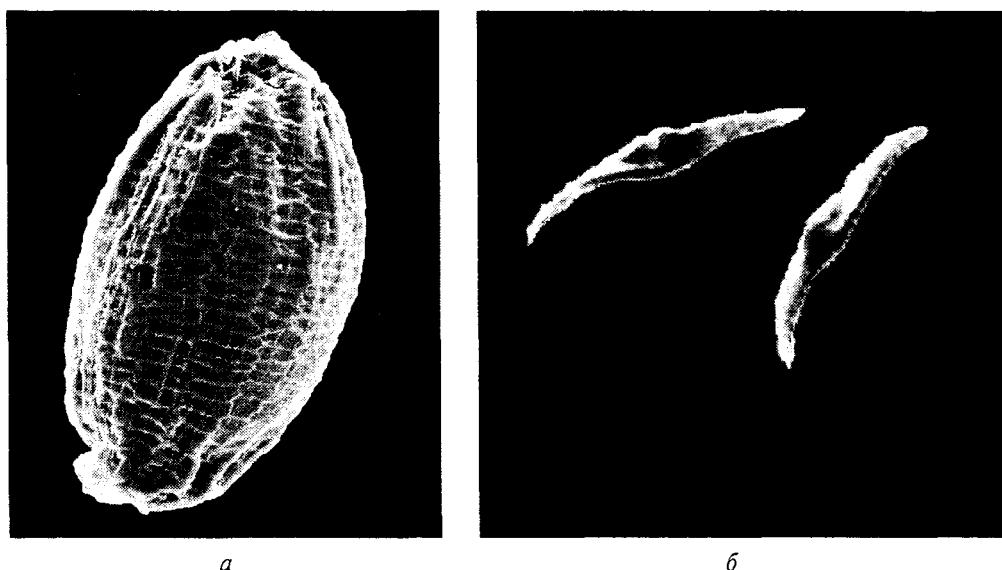

Рис. 1. Насінини *Juncaceae* без придатків (а) і з довгими хвостоподібними придатками (б): а — *Juncus capitatus* Weigel, б — *J. castaneus* L.

Fig. 1. Seeds *Juncaceae* without appendages (a) and with elongate appendages (b): a — *Juncus capitatus* Weigel, b — *J. castaneus* L.

Рід *Juncus*

Насінини від світло- до темно-коричневих, еліптичні, округлі, яйцеподібні чи веретеноподібні, на кінці гострі, з невеликими чи довгими хвостоподібними придатками. Отримані нами результати дослідження морфологічної будови насінин і ультраструктури їх поверхні та узагальнені літературні дані у зведеному вигляді подано в табл. 1.

За особливостями ультраструктури поверхні насінини досліджених видів роду *Juncus* належать до трьох типів: гладенького, ребристого та сітчастого. У більшості видів поверхня насінин утворена поздовжніми та поперечними ребрами (рис. 2) — такі насінини ми відносимо до ребристого типу. Товщина ребер цього типу має певні відмінності. Так, у *J. capitatus* Weigel., *J. bufonius* L. і *J. ranarius* Songeon et E. Billot насінини з тонкими поздовжніми і поперечними ребрами. У насінин *J. compressus*, *J. conglomeratus* L., *J. effusus* L., *J. filiformis* L., *J. inflexus* L., *J. maritimus* Lam., *J. tenuis* Willd., *J. triglumis* L.

Таблиця 1. Морфологічні особливості насінин видів роду *Juncus* флори України

Вид	Морфологічна будова				Ультраструктура поверхні	
	форма	розміри, мм	колір	придатки	Тип	видові особливості
Секція <i>Tenageia</i> Dumort.						
<i>J. bufonius</i> L.	еліптичні, широкоеліптичні, видовженообер- ненояйцеподібні	0,3—0,5	жовтуваті, червонувато- коричневі	відсутні	ребристий	поздовжні і поперечні ребра однакової товщини, перпендикулярні, деякі поздовжні ребра тонші за інших, певна закономірність у розміщенні товщих і тонших поздовжніх ребер не виявлено
<i>J. ranarius</i> Songeon et E.P. Perrier	широкояйцепо- дібні чи широкоеліптичні	0,4—0,5	жовтуваті, буруваті, іржасти	»	»	поздовжні і поперечні ребра перпендикулярні
<i>J. sphaerocarpus</i> Nees	еліптичні, загострені	блізько 0,2	темно-коричневі	»	»	
<i>J. tenageia</i> Ehrh. ex L. f.	видовжені, видов- жененояйцеподібні	0,3—0,6	світло-бурі, бурі	»	»	
Секція <i>Steirochloa</i> Griseb.						
<i>J. compressus</i> Jacq.	витягнутояй- цеподібні	0,3—0,6	бурі, іржасти, буруштинові	редуковані, малопомітні	»	поздовжні і поперечні ребра однакові, перпендикулярні
<i>J. gerardii</i> Loisel.	видовжені, дещо зігнуті, півмісяцеподібні	0,5—0,6	темно-коричневі, бурі чи іржасти	редуковані	»	
<i>J. soranthus</i> Schrenk	видовжені, яйцеподібні	блізько 0,6	бурі, буруштинові	редуковані, верхній — шипикуватий	»	поздовжні ребра двох видів — товсті і тонкі, поперечні практично такі самі, як і товщі поздовжні; поздовжні і поперечні ребра перпендикулярні
<i>J. squarrosus</i> L.	еліптичні, зігнутояйцепо- дібні	0,6—1	темно-коричневі, бурі	редуковані	»	поздовжні і поперечні ребра однакові, перпендикулярні
<i>J. temus</i> Willd.	довгасті	0,3—0,7	жовто-коричневі	редуковані, шипикуваті	»	поздовжні і поперечні ребра однакові за товщиною, перпендикулярні

Продовження таблиці I

Вид	Морфологічна будова				Ультраструктура поверхні	
	форма	розмір, мм	колір	придатки	Тип	видові особливості
<i>J. trifidus</i> L.	яйцеподібні чи овальні, у профіль — трикутні	0,8—1,4	коричневі	невеликі, редуковані	ребристий чи гладенький	
Секція <i>Juncotypus</i> Dumort.						
<i>J. conglomerates</i> L.	довгасті, видовжено яйцеподібні	близько 0,5	світло-коричневі, бурі чи іржасті	редуковані	ребристий	поздовжні ребра дещо товірі за поперечні, перпендикулярні
<i>J. effusus</i> L.	видовжено яйцеподібні	0,4—0,5	жовтувато-бурі чи іржасті	»	»	»
<i>J. filiformis</i> L.	яйцеподібні	0,5—0,6	бурштинові, бурі, коричневі	»	»	поздовжні ребра дещо товірі за поперечні, поздовжні і поперечні с перпендикулярними
<i>J. inflexus</i> L.	обернено яйцеподібні	0,3—0,5	бурштинові, бурі	нижній — малопомітний, редукований, верхній — невеликий, потовщено-шипикуватий	»	поздовжні ребра дещо товірі за поперечні, перпендикулярні
Секція <i>Caespitosi</i> Cout.						
<i>J. capitatus</i> Weigel.	еліптично яйцеподібні, видовжені	0,3—0,4	бурі	відсутні	»	поздовжні і поперечні ребра тонкі
Секція <i>Juncus</i>						
<i>J. littoralis</i> C.A. Mey.	веретеноподібні, видовжені	до 1,5 мм (разом з придатками)	коричневі	довгі, хвостоподібні, один з придатків може бути не виражений	»	
<i>J. maritimus</i> Lam.	веретеноподібні, видовжені	0,6—0,7 мм (без придатків)	бурі	довгі, хвостоподібні, один з придатків може бути не виражений, 0,5—1,2 мм завд.	»	

Закінчення таблиці 1

Вид	Морфологічна будова				Ультраструктура поверхні	
	форма	розмір, мм	колір	придатки	Тип	видові особливості
Секція <i>Stygiopsis</i> (Gand.) Kuntze						
<i>J. castaneus</i> Sm.	веретеноподібні, видовжені	0,6—0,7	блідо-жовті	верхній і нижній придатки по 0,6—0,7 мм завд., довгі, хвостоподібні	»	
<i>J. triglumis</i> L.	веретеноподібні, видовжені	0,6—1,0	світло-коричневі чи темні	верхній і нижній придатки 0,6—1,0 мм завд., довгі, хвостоподібні	»	поздовжні і поперечні ребра більш-менш однакові
Секція <i>Ozophyllum</i> Dumort.						
<i>J. acutiflorus</i> Ehrh. ex Hoffm.	яйцеподібні	0,5—0,6 (без придатків)	світлі, жовто-червоні чи бурі	редуковані, верхній — шипикуватий	сітчастий	
<i>J. alpinoarticulatus</i> Chaix. ex Vill.	довгасті чи довгастояйце-подібні	0,4—0,7	темно-бурі, каштанові	»	»	
<i>J. articulatus</i> L.	яйцеподібні, видовжено-яйцеподібні	близько 0,5	світло-бурі	редуковані, верхній — шипикуватий, нижній — циліндричний, малопомітний	»	
<i>J. atratus</i> Krock.	яйцеподібні	0,5—0,6	коричневі	редуковані	»	
<i>J. bulbosus</i> L.	обернено яйце-подібні	0,5—0,6	жовтуваті, бурі	»	»	
<i>J. subnodulosus</i> Schrank		0,4—0,6	червоно-бурі чи світло-бурі	малопомітні, нижній придаток більший, до 0,5 мм завд.	»	
<i>J. thomasi</i> Ten.	витягнуто яйцеподібні	0,5—0,6	світло-бурі, бурі	невеликі, верхній шипикуватий, нижній — дещо витягнутий	»	

поздовжні і поперечні ребра ультраструктури поверхні товсті й теж більш-менш однакові за товщиною. У *J. soranthus* Schrenk поздовжні ребра товсті і тонкі, причому в їх чергуванні важко простежити певні закономірності, а поперечні ребра тонкі.

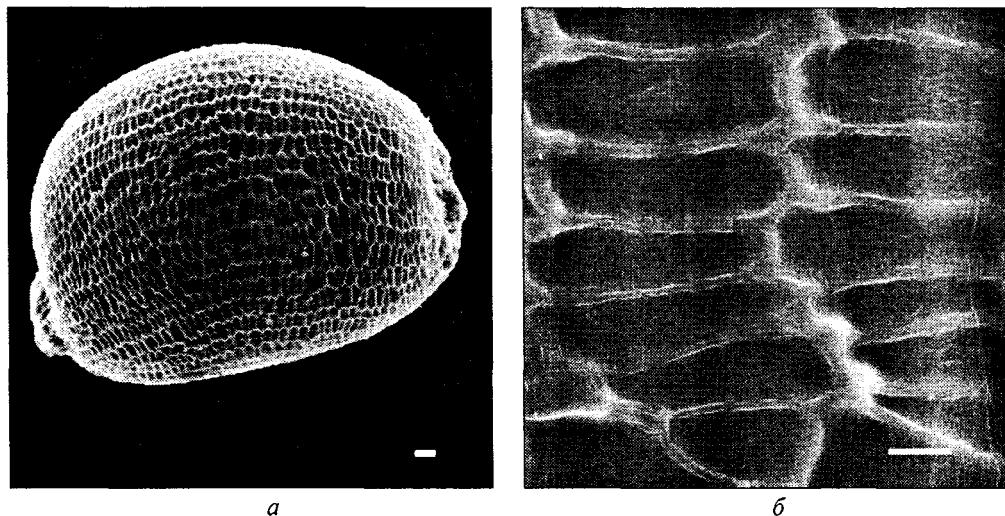

Рис. 2. Ребристий тип поверхні насінин видів роду *Juncus* L.: а — *J. sphaerocarpus* Nees, б — *J. compressus* Jacq.

Fig. 2. *Juncus* L. seeds with ribbed surfaces: а — *J. sphaerocarpus* Nees, б — *J. compressus* Jacq.

Сітчастий тип поверхні насінин характеризується складнішим рельєфом поверхні: товсті ребра утворюють сітку, в комірках якої розміщені тонкі ребра (рис. 3). Вони утворюють паралельні ряди всередині однієї комірки, переважно паралельно до поперечних стінок комірок. Навіть на одній насінині ми спостерігали їх розташування під різними кутами до товстих ребер, що утворюють краї комірок (наприклад, у *J. thomasii* Ten.).

Поверхня насінин *J. trifidus*, за нашими даними, ребриста чи гладенька (рис. 4). В останньому випадку виявлені лише витягнуті у поздовжньому напрямку епідермальні клітини. Також гладкий тип поверхні мають насінини *J. stygius* L. (у флорі України відсутній) [19].

Морфологічні ознаки насінин є діагностичними на секційному рівні. У підроді *Agathryon* Raf. насінини всіх досліджених нами видів мають ребристий тип ультраструктурі поверхні, проте ознаки морфологічної будови насінин дозволяють діагностувати їхніх представників до рівня секції. Так, у більшості видів секцій *Tenageia*, *Steirochloa* та *Juncotypus* насінини 0,3—0,6 мм завд., без придатків, секції *Tenageia* ребра на поверхні насінин тонкі, одноманітні, у *Steirochloa* та *Juncotypus* — товстіші, а поздовжні помітно товщі за поперечні. У *J. squarrosum* та *J. trifidus* насінини більші — відповідно, 0,6—1 мм та 0,8—1,4 мм завд. Крім того, насінини *J. trifidus* мають характерну форму: в профіль вони

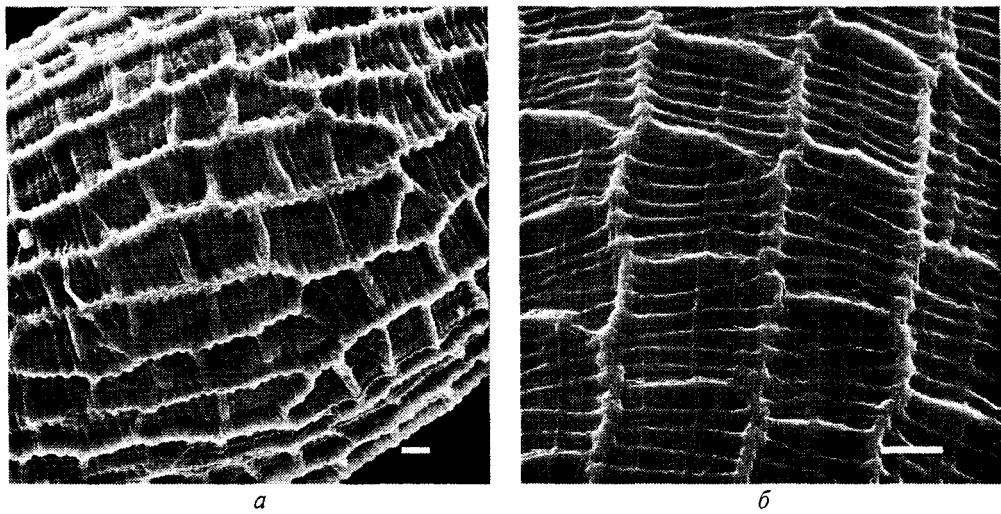

Рис. 3. Сітчастий тип поверхні насінин видів роду *Juncus*: а — *J. atratus* Krock., б — *J. thomasi* Tern.

Fig. 3. *Juncus* seeds with reticular surfaces: а — *J. atratus* Krock., б — *J. thomasi* Tern.

трикутні, із зігнутим придатком. Морфологічна будова насінин видів підроду *Juncus* різноманітніша. У рослин секції *Caespitosi* насінини найдрібніші (0,3—0,4 мм завд.), без придатків, з чітко вираженою ребристою поверхнею. У видів секцій *Juncus* та *Stygiopsis* насінини видовжені, 0,6—3 мм завд., з довгими хвостоподібними придатками, причому у представників типової секції (*Juncus*) зазвичай добре виражений лише один придаток. Насінини видів секції *Ozophyllum* середніх розмірів (0,4—0,7 мм завд.), її представники чітко діагностуються за сітчастим типом рельєфу поверхні насінин.

Таким чином, ознаки насінин можна використовувати у систематиці роду *Juncus* на видовому та секційному рівнях. За формою насінини більшості видів роду округлі, еліптичні чи яйцеподібні, *Juncus* та *Stygiopsis* — веретено-подібні, мають довгі хвостоподібні придатки, причому у представників секції *Juncus* зазвичай добре виражений лише один придаток. Характерною є форма насінин *J. trifidus*: у профіль вони трикутні, з невеликим зігнутим придатком.

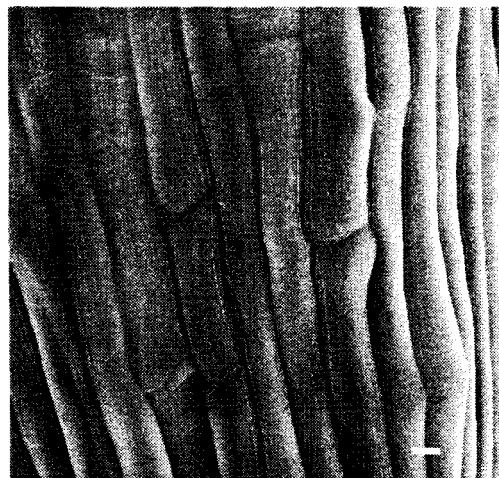

Рис. 4. Гладенький тип поверхні насінин видів роду *Juncus* — *J. trifidus* L.

Fig. 4. *Juncus* seeds with smooth surfaces: — *J. trifidus* L.

Розміри та колір насінин — це додаткові діагностичні ознаки переважно на видовому рівні. У ситникових флор України насінини здебільшого 0,3—0,7 мм завд., секцій *Juncus* та *Stygiopsis* та окремих представників *Steirochloa* (*J. squarrosus* та *J. trifidus*) — 0,6—3 мм. Ультраструктура поверхні насінин у більшості видів роду ребристого типу, представників секції *Ozophillum* можна діагностувати за сітчастим типом рельєфу.

Рід *Luzula*

Насінини видів роду *Luzula* еліптичні, кулясті чи оберненояйцеподібні, біля халази (на верхньому кінці) з хрящеподібним придатком чи без нього, а біля мікропіле (на нижньому кінці) — з несправжнім придатком (утвореним пухкою світлою тканиною) чи без нього (рис. 5). У деяких видів на нижньому кінці є пучок волоконець. Забарвлення варіє від каштанового, червонуватого до майже чорного. Узагальнені літературні дані та наші результати щодо морфології насінин та ультраструктури їх поверхні представлені у табл. 2.

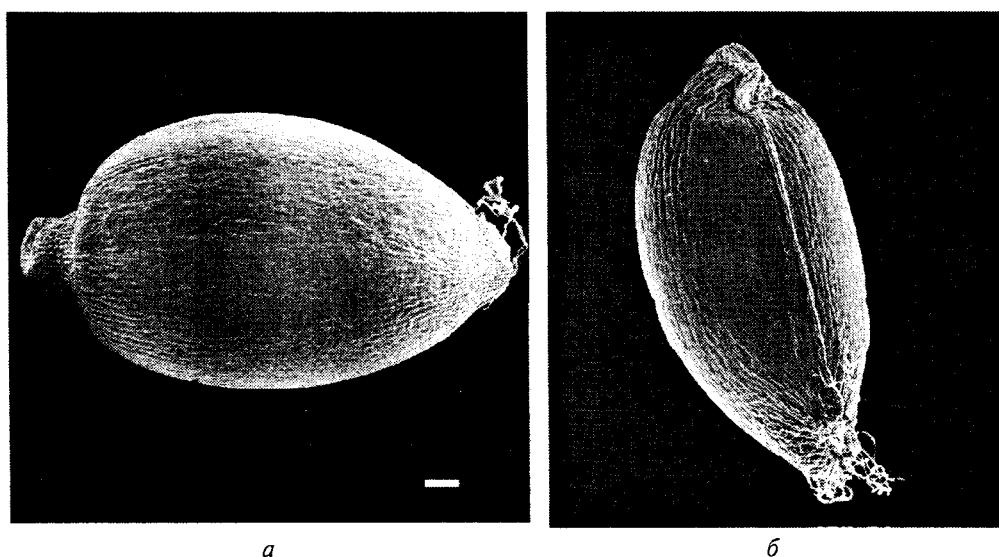

Рис. 5. Загальний вигляд насінин видів роду *Luzula*: а — *L. luzulina* (Vill.) Racib., б — *L. sylvatica* (Huds.) Gaud.

Fig. 6. *Luzula* seeds (general view): а — *L. luzulina* (Vill.) Racib., б — *L. sylvatica* (Huds.) Gaud.

Ультраструктура поверхні насінин у досліджених видів роду *Luzula* досить одноманітна. Клітини зовнішньої епідерми шестикутні, прямокутні чи п'ятикутні, округлі чи витягнуті. Виявлені різні за формою клітини на одній і тій самій насінині (рис. 6).

Внутрішньородові таксони у роді *Luzula* переважно виділяли за ознаками насінин [3, 4, 6—8, 12, 13, 15, 16]. Насінини у видів підроду *Pterodes* мають добре виражений хрящоподібний придаток (принаймні понад 0,3 мм завд.) біля

Таблиця 2. Морфологічні особливості насінин видів роду *Luzula* флори України

Вид	Морфологія насінин		
	форма	розміри, мм	придатки
Нідріл Pterodes (Griseb.) Buchenau			
<i>L. forsteri</i> (Sm.) DC.	еліптичні	1,1—1,8 × 1,0—1,4	придаток на верхівці, 0,3—1,3 мм завд.
<i>L. luzulina</i> (Vill.) Racib.	»	1,1—1,6 × 1,0—1,2	придаток на верхівці насінини, 0,9—2,2 мм завд.
<i>L. pilosa</i> (L.) Willd.	»	1,1—1,6 × 1,0—1,2	придаток на верхівці, 0,4—1,2 мм завд.
Секція Anthelaea Griseb.			
<i>L. huzuloides</i> (Lam.) Dandy et E. Willm.	»	1,2—1,4 — з придатками, 0,8—1,1 — без придатків	виріст на верхівці 0,1—0,2 мм завд., 0,7— 0,8 мм завш.; придаток близько 0,1 мм завд., з волоконцями
<i>L. sylvatica</i> (Huds.) Gaudin	еліптичні, оберненояйцеподібні	(1,2)1,4—1,7(1,9) × 0,7—1,2	придаток 0,1—0,2 мм завд., з волоконцями
Секція Diprophyllatae Satake			
<i>L. alpinopilosa</i> (Chaix) Breistr.	оберненояйцеподібні	1,1—1,3 × 0,6—0,7 (0,9)	невеликі придатки на верхньому (блідий, 0,1—0,2 мм завд.) і нижньому (до 0,1 мм завд., з волоконцями) кінцях насінини
Секція Alpinae Chrtek et Křísa			
<i>L. spicata</i> (L.) DC.	яйцеподібні	(0,8)1,0—1,2(1,3) × 0,6—0,7	насініна на верхівці світла, придаток світло- жовтий, 0,1—0,2 мм завд., з волоконцями
Секція <i>Luzula</i>			
<i>L. campestris</i> (L.) DC.	еліптичні	1,0—1,2 × 0,8—1,0	0,4—0,7 мм завд., з волоконцями
<i>L. divulgata</i> Kirschner	округлі	1,0—1,2 × 0,9—1,0	0,5—0,8 мм завд.
<i>L. multiflora</i> (Ehrh.) Lej.	яйцеподібні, еліптичні	0,8—1,2 × 0,6—0,9	0,2—0,4(0,5) мм завд.
<i>L. pallescens</i> Sm.	яйцеподібні	0,7—0,8 × 0,5—0,6	0,2—0,3 мм завд., з волоконцями
<i>L. sudetica</i> (Willd.) Schult.	еліптичні	0,9—1,0 × 0,5—0,6	близько 0,1 мм завд., з волоконцями
<i>L. taurica</i> (V.I. Krecz.) Novikov	округлі, яйцеподібні	1,100—1,2 × 0,7—0,8	(0,2)0,3—0,4(0,5) мм завд.

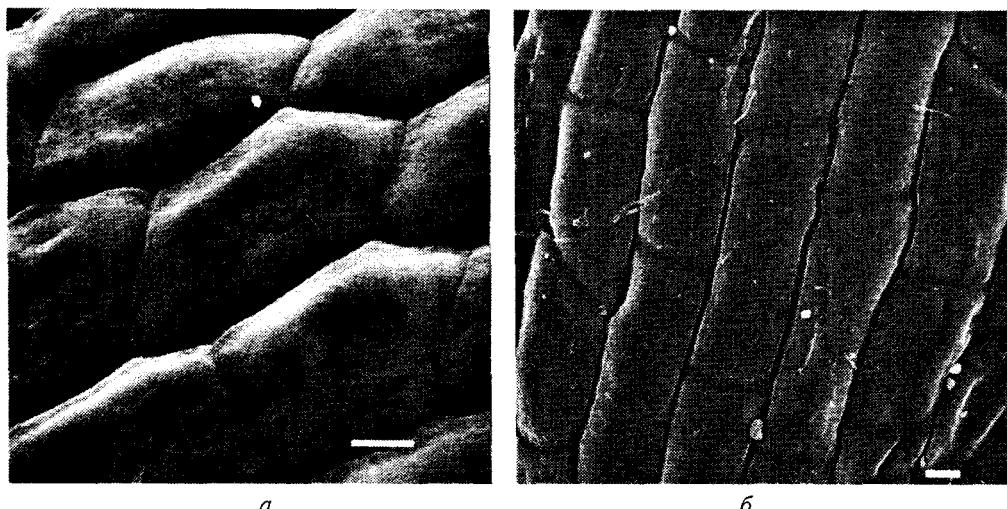

Рис. 6. Ультраструктура поверхні насінин видів роду *Luzula*: а — *L. pallescens* Sw., б — *L. spicata* Gaud.

Fig. 6. *Luzula* seeds surfaces: а — *L. pallescens* Sw., б — *L. spicata* Gaud.

халази, секцій *Anthelaea* та *Diprophyllatae* — слабовиражений (до 0,2 мм завд.) придаток біля халаз і з пучком дрібних волоконець біля мікропіле, секції *Alpinae* та *Luzula* — більш-менш розвинений придаток поблизу мікропіле. Важливою діагностичною ознакою для визначення окремих видів є розмір придатків, зокрема, за нею можна розрізнити рослини близьких видів *L. multiflora* та *L. divulgata* — у першого насінини мають придаток 0,2—0,4 мм, у другого — 0,5—0,8 мм.

Висновки

Отже, ультраструктура поверхні насінин видів роду *Juncus* буває трьох типів: гладкого, ребристого та сітчастого. Ребристий тип властивий видам роду *Juncus* флори України, що належать до секцій *Caespitosi*, *Juncus*, *Stygiopsis* підроду *Juncus* та підроду *Agathrion*, сітчастий — видам секції *Ozophyllum*, а гладкий — *J. trifidus*. Ультраструктура поверхні насінин видів роду *Luzula* одноманітніша. Клітини поверхні насінин шестикутні, п'ятикутні чи прямокутні, округлі чи витягнуті, причому різні клітини можуть бути представлені на одній і тій самій насінині.

На рівні роду діагностично значущою є кількість насінин у плоді (у видів роду *Juncus* їх багато, *Luzula* — три), на рівні секцій — це наявність волоконець та наїнних придатків, їхні розміри, тип ультраструктури поверхні насінин; на вилово-му рівні — розміри, форма, особливості забарвлення насінин, розміри насінних придатків, наявність волоконець, співвідношення розмірів насінини і придатка, особливості ультраструктури поверхні насінин.

1. Вовк А.Г. Семейство *Juncaceae* // Сравнит. анатом. семян. Однодольные. — 1985. — Т. 1. — С. 158—161.
2. Ковтонюк Н.К. Изучение поверхности семян сибирских видов рода *Juncus* L. (*Juncaceae*) с помощью сканирующего электронного микроскопа / АН СССР. Сиб. отд-е. Центр. Сиб. ботан. сад. — Новосибирск, 1986. — 22 л: фот. — Деп. в ВИНИТИ, 27.10.1986, № 7861-В 86.
3. Ковтонюк Н.К. Семейство *Juncaceae* // Флора Сибири. *Araceae — Orchidaceae* / Власова Н.В., Дороныкин В.М., Золотухин Н.И. и др. — Новосибирск: Наука, 1987. — С. 16—43.
4. Кречетович В.И., Гончаров Н.Ф. Семейство *Juncaceae* // Флора СССР. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1935. — Т. 3. — С. 504—576.
5. Кречетович В.И., Барбариц А.И. Родина *Juncaceae* // Флора УРСР. — К.: Вид-во АН УРСР, 1950. — Т. 3. — С. 21—61.
6. Новиков В.С. Семейство *Juncaceae* Juss. // Флора европ. части СССР. — Л.: Наука, 1976. — Т. 2. — С. 59—83.
7. Новиков В.С. Конспект системы рода *Juncus* L. (*Juncaceae*) // Бюлл. МОИП. Отд. биол. — 1990. — 95, вып. 5. — С. 111—125.
8. Новиков В.С. Конспект системы рода *Luzula* DC. (*Juncaceae*) // Бюлл. МОИП. Отд. биол. — 1990. — 95, вып. 6. — С. 63—70.
9. Петрова Л.Р., Вовк А.Г. Структура поверхности семян некоторых представителей сем. *Juncaceae* // Всесоюзн. конф. по анатом. раст. (Ленинград, октябрь 1984). — Л., 1984. — С. 127—128.
10. Brooks R.E., Kuhn C. Seed morphology under SEM and light microscopy in Kansas *Juncus* (*Juncaceae*) // Brittonia. — 1986. — 38, № 3. — P. 201—209.
11. Buchenau F.G.P. Die Verbreitung der Juncaceen über die Erde // Bot. Jahrb. Syst. Pflanzengesesch. Pflanzengeogr. — 1880. — № 7. — S. 153—176.
12. Buchenau F.G.P. Monographia Juncacearum // Bot. Jahrb. Syst. Pflanzengesesch. Pflanzengeogr. — 1890. — № 12. — S. 1—495.
13. Buchenau F.G.P. *Juncaceae* // A. Engler Das Pflanzenreich. — 1906. — 284 s.
14. De Candolle A. P. Familie *Juncaceae* // J.B.A.M. de Lamarck, A.P. de Candolle. Flora France. — Pars 3. — Paris, 1805. — P. 158.
15. Grisebach A. Spicilegium Flora rumelicae et bithynicae exhibens synopsis plantarum. — Brunsvigae, 1843. — 548 p.
16. Kirschner J., Snogerup S., Novikov V.S. et al. Species Plantarum: Flora of the World. Parts 6—8: *Juncaceae*. Canberra, 2002. — Part. 6: *Rostkovia* to *Luzula*. — I—VII. — P. 1—237. — Part. 7: *Juncus* subgen. *Juncus*. — I—VIII. — P. 1—336. — Part. 8: *Juncus* subgen. *Agathryon* — I—VII. — P. 1—192.
17. Kovtonjuk N.K. Systematic significance of some *Juncaceae* and *Caryophyllaceae* // The Evolution of Plant Architecture / M.H. Kurmann and A.R. Hemsley (editors). — Kew: Royal Botanic Gardens, 1999. — P. 367—374.
18. Rouy G. Familie *Juncacees* // Flore de France. — Paris, 1912. — T. 13. — P. 221—509.
19. Zech J.C., Wijek D.E. Scanning electron microscopy of seeds in the taxonomy of Michigan *Juncus* // The Michigan Botanist. — 1990. — 29, № 1. — P. 3—18.

Рекомендую до друку
Є.Л. Кордюм

Надійшла 10.12.2008

И.Г. Ольшанский

Институт ботаники им. Н.Г. Холодного НАН Украины, г. Киев

**МОРФОЛОГИЧЕСКОЕ СТРОЕНИЕ И УЛЬТРАСТРУКТУРА ПОВЕРХНОСТИ
СЕМЯН ВИДОВ СЕМЕЙСТВА JUNCACEAE JUSS. ФЛОРЫ УКРАИНЫ**

Представлены результаты исследования морфологического строения и ультраструктуры поверхности семян видов семейства *Juncaceae* Juss. флоры Украины. На поверхности семян видов рода *Juncus* L. выявлены три типа рельефа — гладкий, ребристый и сетчатый. Ультраструктура поверхности семян видов рода *Luzula* DC. более однообразная и состоит из шести-, пяти- и прямоугольных, более-менее округлых или вытянутых эпидермальных клеток.

Ключевые слова: *Juncaceae, Juncus, Luzula, ультраструктура поверхности семян, морфологическое строение.*

I.G. Olshansky

M.G. Kholodny Institute of Botany, National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv

**MORPHOLOGICAL STRUCTURE AND SEED SURFACE ULTRASTRUCTURE OF
SPECIES OF JUNCACEAE JUSS. IN THE FLORA OF UKRAINE**

The paper presents the results of studies of morphological structure and seed surface peculiarities of species of *Juncaceae* Juss. in the flora of Ukraine. Seeds of species of the genus *Juncus* L. have a smooth, ribbed or reticulate surface. Seed surface of species of the genus *Luzula* DC. consists of hexangular, pentangular, subglobose, or rectangular, more or less suborbicular or elongate cells.

Key words: *Juncaceae, Juncus, Luzula, seed surface, morphological structure.*